

Диспозитив

1) Кралство Белгия не е изпълнило задълженията си по Директива 2009/72/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 година относно общите правила за вътрешния пазар на електроенергия и за отмяна на Директива 2003/54/ЕО и по Директива 2009/73/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 година относно общите правила за вътрешния пазар на природен газ и за отмяна на Директива 2003/55/ЕО, тъй като не е транспонирано правилно:

— член 9, параграф 1, буква а) от всяка от Директиви 2009/72 и 2009/73,

— член 37, параграф 4, букви а) и б) от Директива 2009/72 и член 41, параграф 4, букви а) и б) от Директива 2009/73, и

— член 37, параграф 6, букви а)—в) и параграф 9 от Директива 2009/72 и член 41, параграф 6, букви а)—в) и параграф 9 от Директива 2009/73.

2) Осъжда Кралство Белгия да заплати съдебните разноски.

(¹) ОВ С 10, 13.1.2020 г.

Решение на Съда (осми състав) от 25 ноември 2020 г. (преюдициално запитване от Okresný súd Košice I — Словакия) — NI, OJ, PK/Sociálna poisťovňa

(Дело C-799/19) (¹)

(Преюдициално запитване — Социална политика — Директива 2008/94/ЕО — Членове 2 и 3 — Закрила на работниците в случай на неплатежоспособност на техния работодател — Понятия „дължити вземания“ на работниците и служителите и „неплатежоспособност на работодател“ — Трудова злоупотреба — Спърт на работник или служител — Обезщетение за неимуществените вреди — Събиране на вземането от работодателя — Невъзможност — Гарантираща институция)

(2021/C 35/22)

Език на производството: словашки

Запитваща юрисдикция

Okresný súd Košice I

Страни в главното производство

Ищци: NI, OJ, PK

Ответник: Sociálna poisťovňa

Диспозитив

1) Член 2, параграф 1 от Директива 2008/94/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 октомври 2008 година относно закрилата на работниците и служителите в случай на неплатежоспособност на техния работодател трябва да се тълкува в смисъл, че работодателят не може да се счита „в състояние на неплатежоспособност“, когато срещу него е била подадена молба за принудително изпълнение във връзка със съдебно признато вземане за обезщетение, но в изпълнителното производство е установена несъбираемост на вземането поради фактическата неплатежоспособност на този работодател. Запитващата юрисдикция обаче следва да провери дали в съответствие с член 2, параграф 4 от Директивата съответната държава членка не е решила да разшири предвидената в тази директива закрита на работниците и служителите, така че да се отнася и за такъв вид неплатежоспособност, установявана по предвидени в националното право процедури, различни от посочените в член 2, параграф 1.

- 2) Член 1, параграф 1 и член 3 от Директива 2008/94/ЕО трябва да се тълкуват в смисъл, че обезщетението, което работодателят дължи на наследниците за неимуществените вреди, претърпени поради смъртта на работник или служител вследствие на трудова злополука, може да се смята за „вземане на работници и служители, произтичащо от трудови договори или от трудови правоотношения“ по смисъла на член 1, параграф 1 от тази директива само когато попада в обхвата на понятието „възнаграждение“, така както то е уредено в националното право, което националният съд следва да определи.

(¹) ОВ С 19, 20.1.2020 г.

Жалба, подадена на 12 юли 2018 от Oliver Spieker срещу определението на Общия съд (седми състав), постановено на 8 май 2018 г по дело T-92/18 — Oliver Spieker/Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост

(Дело C-455/18 P)

(2021/C 35/23)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Oliver Spieker (представители: A. Schönfleisch, O. Spieker, M. Alber, N. Willich, адвокати)

Друга страна в производството: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят моли:

- да се отмени определението на Общия съд на Европейския съюз от 8 май 2018 г. по дело T-92/18, Spieker/EUIPO (Science for a better skin), с което Общият съд отхвърля жалбата за отмяна на решението на четвърти апелативен състав на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) от 12 декември 2017 г. (R1067/2017-4) да отхвърли жалбата на жалбоподателя за отмяна на решението на основния отдел на ответника от 20 март 2017 г.,
- да се отмени решението на четвърти апелативен състав на ответника от 12 декември 2017 г. (R1067/2017-4),
- да се осъди ответникът да заплати свързаните с производството разноски, включително необходимите разноски на жалбоподателя, направени пред четвърти апелативен състав и Общия съд на Европейския съюз.

С определение от 8 декември 2020 г. Съдът на Европейския съюз (осми състав) отхвърля жалбата и осъжда загубилата делото страна да заплати разноските.

Жалба, подадена на 11 юни 2020 г. от João Miguel Varata срещу решението, постановено от Общия съд (втори състав) на 2 април 2020 г. по дело T-81/18, Varata/Парламент

(Дело C-259/20 P)

(2021/C 35/24)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: João Miguel Varata (представители: G. Pandey, avocat, D. Rovetta, avocat, V. Villante, avvocato)

Друга страна в производството: Европейски парламент

С определение от 3 декември 2020 г. Съдът (шести състав) отхвърли жалбата като отчасти явно недопустима и отчасти явно неоснователна и осъди жалбоподателя да понесе направените от него съдебни разноски.